

КОНСТАНТИН КОНСТАНТИНОВ ПРЕЗ КАРНАВАЛА

chitanka.info

Една вечер — седмица преди маскарада — Асен дръпна Коста настрана и му каза:

— В сряда ще донесем две хавлии и една бохча перушина. Маските — тях бате Сава ще ги приготви. Разбра ли?

Котаракът Мър-мър приближи и наведе ухо да чуе. Асен продължи:

— Всички ще се маскираме. Аз ще бъда арапин, бате Сава — ходжа. Пък тебе ще направим петел — като Чарли от филма, нали помниш? Ха сега бягай и никому ни думица!

Мър-мър се замисли, чукна с краче челото си и тръгна към готварницата. Там старата Мяу-мяу се пощеше под печката. Мър-мър вдигна решително опашка и заяви:

— Майко, отивам и аз!

Мяу-мяу го загледа учудено.

— Де отиваш, бе? Какво пак си измислил?

— Ще се маскирам!

— Сине, сине, пълнолетен стана и умът ти пак не дойде! Не са котешки работи тия неща! Пак някоя беда ще ми докараш, Мър-мър!

— Слушай, майко, искам да прославя нашия род. Утре вечер отсреща има котешка вечеринка. Аз ще отида там маскиран като Мики Мишока. Жив. Не като по кината — да не можеш да го пипнеш. Ти ела само — и гледай комедия!

И той хукна да си приготви костюма.

На другия ден привечер всичко беше готово. Мръкна се. Изгря месецът — тънък, синкав. На срещния покрив замърдаха котешки сенки. Отначало разговаряха на своя език, после поеха една дълга извита песен на два, на три гласа. По едно време нещо неясно замърда около комина. Млъкнаха. Сянката приближи — чудновата и бърза. Котараците се слисаха. Хайде де! Не може да бъде!

Нито е котка, нито котарак — сам си Мики Мишокът на крака им иде.

— С-с-т! — изкомандва най-дъртият, с изгризано ухо, котарак. — Готова закуска! Едно, две, три! Дръж!

Изведнъж отчаян рев се разнесе над стрехите.

— Чакайте, чакайте, братя! Грешка има! — викаше Мър-мър.

— Дръж! — изкомандва отново изгризаното ухо. — Каква ти грешка, какъв ти брат! Не го ли виждате! Мики Мишока — позната

стока!

— Майчице, Мяу-мяу! — изрева с все сила Мър-мър.

Викът разцепи нощта и прокълтя. Старата Мяу-мяу тъкмо довършваше да пригладжа опашката си. Тя мигновено скочи, бутна прозорчето, тропна върху керемидите, метна се оттам на срещния покрив и падна като куршум сред котарците. Те дърпаха — кой за крак, кой за шия, побъркания от страх Мър-мър. Мяу-мяу ги разблъска и викна:

— Какво сте го захапали, бре? Не виждате ли, че е моят хубостник! И той рекъл да се маскира! Ха пускайте го, че здраво място не сте му оставили!

Куцук-куцук, Мър-мър потегли към къщи, а Мяу-мяу ближеше изранения му врат и го съдеше:

— Думах ти аз, ама кой чува! То не е за животни тая работа! Виж, човек и десет маски да си сложи — пак нищо му няма, по-добре му е дори, ама ние не можем!

* * *

На заранта Асен отиде при Савата:

— А бе бате Сава, виж какво: гледам тази сутрин нашият Мър-мър оскубан, сърдит и куца с един крак. Пък нощес ми се стори, че чух неговия глас на покрива, дето имаше котешка вечеринка. И не мога да разбера — наистина ли е било, или съм сънувал: уж че ходил на котешки маскарад и че там пострадал. Право ти казвам — не мога да се оправя: тъй ли е било, или само ми се струва. Ти какво ще речеш?

Савата нахлупи фуражката, замълча, намръщи се и после отсече:

— Какво да ти кажа? То през карнавала всичко е тъй: кое е лъжа, кое истина, никой не може ти каза!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.